

John Wagner
Schlüters politiske testamente
286 sider
Gyldendal

På en eller anden måde kan man ikke få nok af the grand old man. For længe siden havde han besluttet, at nu skulle det være slut med bøger, omtaler og biografier af og om sig selv. Men John Wagner, der har kendt hovedpersonen i 45 år, fik alligevel overtalt den aldrende gentleman til at fortælle sit politiske testamente.

Og heldigvis for det. Man kan mene om Schlüters politik, hvad man vil, men han fik skabt nogle politiske løsninger og indgået nogle aftaler og kompromiser, der dels gjorde ham til den længst siddende statsminister siden Stauning. Han var også på baggrund af sin strategiske snedighed i stand til nærmest at gennemskue, hvilke konsekvenser, modstanderens træk ville have af konsekvenser for derefter at samle fordele og ulemper til sin regerings fordel.

Alt dette kommer forfatteren ind på. En del af det har vi naturligvis hørt før, men det, der for alvor gør bogen stærk, er de udsagn fra Schlüter, som forfatteren har samlet op undervejs i de mange, mange timer, de to var samlet for at lave bogen.

Der var ikke noget, der kom bag på mig, da jeg satte mig i statsministerstolen. Jeg var fortrolig med det fra den første dag.

Stetter blev industriminister. Ninn-Hansen justitsminister. Havde det være omvendt, havde vi sluppet for nogle ting senere.

Når man er blevet udnævnt til statsminister, har man sikret sig indflydelse men har sjældent magt.

Det tog en times tid at få den økonomiske politik på plads.

Og så er det videre stærke ved bogen, at den er gennemsyret af den humor, som Schlüter var så kendt for.

Det er ikke til at sige nøjagtigt, hvornår Schlüter var morsom, han var det bare ind imellem, måske var han det hele vejen igennem, han kunne i hvert fald løfte mange situationer med en vending eller to, og det er det, John Wagner har fanget så fint og videregiver dels i eksempler og også i sine ordvalg og formuleringer bogen igennem.

Udover det kommer vi naturligvis igennem mange, mange af de politiske beslutninger og overvejelser, der blev gennemført dengang, og som i en eller anden udstrækning er noget af grundlaget for det samfund, vi har idag.

Og han kommer også med sin helt, uforbeholdne mening om nutidens politik, snipdoktorere og viceministre.

En morsom detalje er, at nogle af nogle af den daværende regerings medlemmer havde luftet mulighederne for viceministre.

Hvortil Schlüters mening var:

Ja, det er da en udmærket idé. Hvis man altså ikke kan klare jobbet selv.

Så blev der ikke talt mere om den sag.

Bogen er et værdigt, politisk testamente